

سُورَةُ الصَّافَّاتِ سوره تي الصافات

بِسْمِ به ناوی **اللَّهِ** خودا **الرَّحْمَنِ** تهوپه پیه به زه یی و میهره بان ناویکی پیروزی خودایه **الرَّحِيمِ** تهوپه ری به خشنده ناویکی پیروزی خودایه

وَالصَّفَّاتِ سویند به ریگزرتوه کان **صَفًّا** یز ریژ (۱) **فَالزَّجَرَاتِ** ئینجا به وانه ی هاواردده کهن و ده خوړن **زَجْرًا** به خوړین و هاواریک

(۲) **فَالْتَلَيْتِ** ئینجا سویند به خوینه ره کانی **ذِكْرًا** زیکر و قورئان (۳) **إِنَّ** به دنیایي **إِلْهَكُمْ** خوداتان **لَوْحِدٌ** هر یه که (۴)

رَبِّ په روه ردگاری **السَّمَوَاتِ** ئاسمانه کان **وَالْأَرْضِ** و زهوی **وَمَا** و تهووی **بَيْنَهُمَا** له نیوانیانه **وَرَبِّ** و په روه ردگاری

الْمَشْرِقِ روزه لاتنه کان (۵) **إِنَّا** به دنیایي ئیمه **زَيْنًا** رازاندومانته ره **السَّمَاءِ** ئاسمانی **الدُّنْيَا** دنیا **بِرِيشَةٍ** به جوانکاریه ک

الْكَوَاقِبِ ته ستره کان (۶) **وَحِفْظًا** و پاریزه ری **مِّنْ** له **كُلِّ** هه موو **شَيْطٰنٍ** شهیتانیکی **مَّارِدٍ** سرکه شی له فهرمانده رچوو

(۷) **لَا - يَسْمَعُونَ** گوی-ناگرن **إِلَىٰ** بؤ **الْمَلَاِ** فریشته کانی **الْأَعْلَىٰ** سرسره روه **وَيُقَدِّفُونَ** و تیان ده گیری **مِّنْ** له **كُلِّ** هه موو

جَانِبٍ لایک (۸) **دُحُورًا** راوړنا و ده رکړا **وَلَهُمْ** و بویان هه یه ، هه یانه **عَذَابٍ** عذاب و ته شکه نجه ییکی **وَاصِبٍ** به رده وام

(۹) **إِلَّا** مه گهر **مِّنْ** تهووی **خَطِيفٍ** فراندی **الْخَطِيفَةِ** فریندراویک **فَاتَّبَعُهُ** جا دوی کهوت **شِهَابٍ** پریشکه و ته ستره ریژیکی

ثَابِتٍ کونکه ر (۱۰) **فَاسْتَفْتِهِمْ** جا پرسیاریان لیبکه **أَهُمْ** ئایا تهوان **أَشَدُّ** توندتر و به یزتر **خَلَقًا** له دروسترکړاوی **أَمْ** یان

مِّنْ تهووی **خَلَقْنَا** خولقاندوومانه **إِنَّا** به دنیایي ، به راستی ئیمه **خَلَقْنَاهُمْ** تهومان دروست کړدوه **مِّنْ** له **طِينٍ** قورپکی

لَازِبٍ تووند پیکوه نوساو (۱۱) **بَلْ** به لکو **عَجَبْتَ** تو سه رسام بوویت **وَيَسْخَرُونَ** و ته وانیش گالته جاری ده کهن (۱۲)

وَإِذَا وکاتی که **ذُكِّرُوا** یاد ده خرنه وه و ئاموژگاری ده کرین **لَا يَذْكُرُونَ** یادهوهری وهرناگرن و په ند وهرناگرن (۱۳) **وَإِذَا** و ته گهر

رَأَوْا بینیان **آيَةً** ثابته و نیشانه یه کی گه وره و معجزه ییک **يَسْتَسْخَرُونَ** زیده گالته پیکردن ده کهن (۱۴) **وَقَالُوا** و گوئیان

إِنْ هَذَا تهو هیه **إِلَّا** ته نه- **سِحْرٌ** سیحر و جادویکی **مُبِينٌ** دیار و ئاشکرا - نه بی (۱۵) **أَوْذَا** و ئایا ته گهر **مِتْنَا** ئیمه مردین

وَكُنَّا وَبُويَنة تَرَابًا خَوْلِيكَ وَعِظْمًا وَتَيْسَقَانِيكَ أَهْنًا ثَايَا تَيْمِه لَمَبْعُوثُونَ هەر زیندووده کرئینه وه (۱۶) أَوْ ثَايَا

ءَابَاؤُنَا بَاب وَ بایرانمان آلَؤُون پېشیننه و یه که مینه کانمان (۱۷) قُلْ بَلَى نَعَمْ بِهِ لِي وَأَنْتُمْ وَ ئیووش

دُخْرُونَ ریسوا و سه رشوړن (۱۸) فَإِنَّمَا جَا هەر ئه وه ننده یه هِي ئه و زَجَرَّة هاور و دهنگیکه وَحِدَةً یه ک دهنگ

فَإِذَا ثَبِثَ ئه وکات هُم ئه وان يَنْظُرُونَ سهیر ده که ن و لِي ده روانن (۱۹) وَقَالُوا وَگوتیان یوئِلَنَّا ئه ی هاور !!! به حالمان

هَذَا ئه وه یه یَوْم رَوْزَى آلِیْن پاداشت و سزا (۲۰) هَذَا ئه وه یه یَوْم رَوْزَى الْفَصْل جیا کردنه وه الَّذِي ئه وه ی کُنْتُمْ پېشان

بِه - تَكْذِبُونَ دروئانده کرد - یی (۲۱) أَحْشُرُوا کۆبکه نه وه له جیگایه ک الَّذین ئه وان ه ی ظَلُمُوا سته مکاریانکرد

وَأَزْوَجَهُمْ وَ هاوشتیوه کانیان وَمَا وَ ئه و شتانه ی کَانُوا پېشان یَعْبُدُونَ ده یانپه رستن (۲۲) مِنْ جگه له دُون غهیری

اللَّهُ خُودَا فَاهْدُوهُمْ ده ی رتیا ن نیشان بدهن إِلَى بُو ، بُولای صِرْط رینگای اَلْحِیْم دوزه خ (۲۳) وَقِفُوهُمْ و پایانگرن

إِنَّهُمْ به دنیای ی ئه وان مَسْئُولُونَ برسیار لی کراون (۲۴) مَا لَكُمْ ئه وه چیتان لَا تَمَاصِرُونَ بُو یارمه تی یه کتر نادهن (۲۵)

بَلْ به لکو هُم ئه وان الْیَوْم ئیمرو مَسْتَسْلِمُونَ ته سلیم بووینه (۲۶) وَأَقْبَلْ وَ - بَعْضُهُمْ هه ندیکیان - پرویان خسته عَلَى سه ر

بَعْضُ هه ندیک یَتَسَاءَلُونَ برسیاریان له یه ک ده کرد (۲۷) قَالُوا گوتیان إِنَّكُمْ ئه وه به دنیای ی ئیوه کُنْتُمْ پېشان

تَأْتُونَنَا بۆمان ده هاتن عَنْ لَه اَلْیَمین راسته وه (۲۸) قَالُوا گوتیان بَلْ به لکو لَمْ هه رگیز ئوه - تَكُونُوا --

مُؤْمِنِينَ بروهین-نه--بوون (۲۹) وَمَا وَنه کَانَ بوو لَنَا بُو ئیمه عَلَیْكُمْ به سه رتان ، له سه رتان ، بُو سه رتان مِنْ هِیچ

سُلْطَنُ ده سه لات و به لگه یه ک بَلْ به لکو کُنْتُمْ ئیوه پېشان قَوْمًا قه ومیک یَاخِ له سنور ده رچوو بوون (۳۰)

فَقَى ئیتر جیگیر و چه سپا عَلَيْنَا به سه رماندا قَوْل قسه و گوتاره ک ی رَبَّنَا په روه ردیگارمان إِنَّا به دنیای ی ، به راستی ئیمه

لَذَاتِقُونَ هەر ده چیژین (۳۱) فَأَغْوَيْنَاكُمْ ئیتر ئیوه مان له خسته برد و گومرا مانکردن إِنَّا به دنیای ی ، به راستی ئیمه ش کُتَّا -

غُوین گومرا و له خسته بهر (-بووین) (۳۲) فَإِنَّهُمْ جَا به دنیای ی ئه وان یَوْمَئِذٍ ئه ورؤزه فِي لَه ، له ناو

الْعَذَابِ عَذَابٌ وَثَقِيلٌ مُشْتَرِكُونَ به شدارن (۳۳) إِنَّا بِهِ دُنْيَايَ ، به راستی ئیمه كَذْلِكَ ثَاوَا نَفَعَلْ ده كهین

بِالْمُجْرِمِينَ له تاوانكار و موجریمه كان (۳۴) إِنَّهُمْ بِهِ دُنْيَايَ تهوان كَانُوا پیشان إِذَا كَاتِي قِيلْ ده گوترا لَهُمْ پَیَان لَا نِه

إِلَهُ خُودَاوِ پِه رستراوی إِلَّا جَگَه له اَللّٰهُ خُودَا يَسْتَكْبِرُونَ خُویان به زل داده نا و ملکه چیان نه ده کرد (۳۵) وَيَقُولُونَ و ده یانگوت

أَيُّهَا ثَايَا ئیمه لَتَارِكُوا هه رده بی وازینین له اِهْلَيْنَا پِه رستراو و خودا کانمان لِشَاعِرِ بُو شاعیرِکِی مَجْنُونٌ دِیوانه و شیت (۳۶)

بَلْ به لکو جَاءَ هِیْنَايَ بِالْحَقِّ حهق و راستی و رهوایی وَصَدَّقَ و پشت راستی کرده وه اَلْمُرْسَلِينَ نِیْرِدراو و په یامبه ران (۳۷)

إِنَّمَا بِهِ دُنْيَايَ ئیمه لَدَاتِقُوا هه ر ده چیژن الْعَذَابِ عَذَابٌ وَ ثَقِيلٌ اَلْأَلِيمُ زُور به نازار (۳۸) وَمَا وَ-

تُجْزَوْنَ سزا-نادرین إِلَّا ثیللا به وهی مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ پیشان ده تانکرد (۳۹) إِلَّا جَگَه له عِبَادَ به ننده کانی اَللّٰهُ خُودای

اَلْمُخْلِصِينَ پاککراو و رزگارکراوه کان (۴۰) أُولَئِكَ تهوان لَهُمْ بُو یانه په رِزْقِ رِزق و رُزیه کی مَعْلُومٌ زانراوی دیاریکراو (۴۱)

فَوَكِهِ میوه جاتیک چون میوه جاتیک وَهُمْ و تهوانیش مُكْرَمُونَ رِیْزِلِیْراون (۴۲) فِي له ، له ناو جَنَّتْ باخ و به هه شتی

اَلنَّعِيمِ ناز و نِعمهت (۴۳) عَلَى له سه ر سُرُرْ تهخت و قه نه فان مُتَقَبِّلِينَ رِووبه روو دانیشتون (۴۴) يُطَافُ ده گِیْرِیْ

عَلَيْهِمْ به سه ریاندا بِكَاسٍ په رداغیک مِّنْ له مَعِينٌ شه رابیکی پاک له هه لقولاوی به هه شت (۴۵) يَبْضَاءُ سپیه

لَذَّةً به تام و له ززه ته لِّلشَرِیْنِ بُو تهوانه ی ده یخونه وه (۴۶) لَا فِیْهَا نِه تیایدا غَوْلٌ هِیج زهر و ناخوشیه ک وَلَا هُمْ و نه تهوانیش

عَنَّا یی یَنْزِفُونَ هُوشیان تیک ده چی و ده روات (۴۷) وَعِنْدَهُمْ و لایان هه په قُصِرَتْ تهو ئافره تانه ی-

اَلطَّرْفِ بیناییان -تهنها کرده عِینْ چاوگه شی زُور جوان (۴۸) كَانَهُنَّ تهوان هه رده ئی بَیْضٌ هیلکه و مرواری پاک سپی

مَّكُونٌ دووره ده ست پاریزراو ن (۴۹) فَأَقْبَلَ جَا- بَعْضُهُمْ هه ندیکیان روویان خسته عَلَى سه ر بَعْضٌ هه ندیک

يَتَسَاءَلُونَ پرسیاریان لیک ده کرد (۵۰) قَالَ - قَائِلٌ قسه که ریک مِّنْهُمْ لهوان -گوئی إِنِّي بِهِ دُنْيَايَ مَن كَان پیشان

لِي هه مبوو قَرِیْنٌ هاوړتیه ک (۵۱) يَقُولُ ده یگوت أَوْلَئِكَ ئه ری تهوو لَمِنْ به راستی له اَلْمُصَدِّقِينَ باوه رکه ران ی (۵۲)

أَءِذَا ثَايَا ئه گهر مِتْنَا ئيمه مردين وُكَّا و بووينه تَرَابًا خُولَيِّك وَعِظْمًا و ئيسقانايك أَءِنَّا ثَايَا ئيمه

لَمَدِينُونَ ههر پاداش و سزا ده دريښه وه؟ (٥٣) قَالَ گوټي هَلْ ثَايَا اَنْتُمْ ئيوه مُطْلَعُونَ سهيرتان كرده (٥٤)

فَاطَّلَعَ جا سهيري كرد فَرَّاه ئيتر هاوريكه ي بيني فِي له سَوَاء ناوهندي اَلْحَيِّم دوزه خه (٥٥) قَالَ گوټي تَالَلَّه وه لاهي

إِنْ ههر كِدَتْ خهريك بوو تو لَتَرْدِين بمفهوتيني و به هيلاكم ببه ي (٥٦) وَلَوْلَا نِعْمَةٌ و ئه گهر نيعمهت و ره حمه تي-

رَبِّي پهروه ريگرم -نه بوا لَكُنْتَ ئه وه به دنيايي من- مِنْ له اَلْمُحْضَرِّين ئاماده كراو و هينراوان -ده بووم (٥٧) أَفَمَا باشه ئه ري-

نَحْنُ ئيمه بِمَيِّتِينَ -نامرين (٥٨) إِلَّا جگه له مَوْتِنَّا مردنه كه ي- اَلْأُولَى يه كه مين- مان وَمَا و- نَحْنُ ئيمه

بِمُعْذِرِينَ ئازار و ئه شكه نجه- نادريين (٥٩) إِنَّ به دنيايي هَذَا ئه وه هُو هه رخوي اَلْفَوْز برده نه وه ي

اَلْعَظِيم ئه و په ري شكوداري گه و ره (٦٠) لِمِثْلِ بُو نمونه ي هَذَا ئه وه فَلْيَعْمَلْ با كاريكات اَلْعَامِلُونَ كار كه ره كان (٦١)

أَذَلِكَ ثَايَا ئه وه خَيْرٌ چا كتر ه تَزَلَا جيگا و ريگاي پيشوازي بيت اُمَّ يان شَجَرَةٍ دار و دره ختي اَلزَّقُوم زه قنه بووت (٦٢)

إِنَّا به دنيايي ، به راستي ئيمه جَعَلْنَاهَا كَرْدُو و مانه ته فِتْنَةً فيتنه و تافيكردنه وه يه ك لِّلظَّالِمِينَ بُو سته مكاره كان (٦٣)

إِنَّهَا به دنيايي ئه وه شَجَرَةٍ دار و دره ختيكه تَخْرُج درده چي فِي له أَصْل ئه سل و بنه چه ي اَلْحَيِّم دوزه خ (٦٤)

طَلَعَهَا لق و پوپه كاني كَانَهُ هه رده لي رُءُوس سه ري اَلشَّيْطَان شهيطنه كانه (٦٥) فَإِنَّهُمْ جا به دنيايي ئه وان

لَا يَكُلُونَ ههر ده خون مِنْهَا له وي مَأْوُونَ جا پرده كه ن مِنْهَا له وي اَلْبَطُون زگه كان (٦٦) ثُمَّ پاشان إِنَّ به دنيايي

لَهُمْ بؤيان هه يه عَلِيَّهَا له سه ري تا بخونه وه لَشَوْبًا تيكه ل و پيكه له يه ك مِنْ له حَيِّم ئاگراو و چلكاويكي به كول (٦٧) ثُمَّ پاشان

إِنَّ به دنيايي مَرْجِعُهُمْ گه رانده نه وه يان لِأَيِّ ههر بؤناو اَلْحَيِّم دوزه خه (٦٨) إِنَّهُمْ به دنيايي ئه وان اَلْفَوَّاشِ ثاشنا بوون و بينيان

ءَابَاءَهُمْ باب و باپيرانيان ضَالِّين گومرا و سه رلي شيواون (٦٩) فَهُمْ جا ئه وان عَلَى له سه ر ءَاثِرِهِمْ شوينه واري ئه وان

يُهْرَعُونَ خيراخيرا پالده درين (٧٠) وَلَقَدْ و به دنيايي ضَلَّ وئل و گومرا بوو قَبْلَهُمْ له پيش ئه وان أَكْثَرُ زوري

الْأَوَّلِينَ پېښینه کان ه (۷۱) وَلَقَدْ و به دڼيايې اَرْسَلْنَا ئيمه ناردمان فِيهِمْ بؤ ناويان مُنْذِرِينَ ورياکه ره وه و ترسینه رانيک

(۷۲) فَانْظُرْ جا سهيرکه کيف چؤن کَانَ بُوو عَقِبَهُ سه رته نجامي الْمُنْذِرِينَ ترسینراوان و بیدارکراوان (۷۳) إِلَّا جگه له

عِبَادَ بهنده کانی اَللهُ خودای اَلْمُخْلِصِينَ پاککراو و زرگارکراوه کان (۷۴) وَلَقَدْ و به دڼيايې نَادَيْنَا بانگی کردین

نُوحٍ پيغه مبه ر نوح فَلَنِعْمَ جا چاکترین اَلْمُجِيبُونَ وه لامده ره وه يين (۷۵) وَنَجِّنِيَّ و ئهومان ده ربا زکرد

وَأَهْلَهُ له گهل کهس و کاره کهی مِنْ له اَلْكَرْبَ تهنگانه اَلْعَظِيمَ زؤر گه وره و مه زنکه (۷۶) وَجَعَلْنَا و -

ذُرِّيَّتَهُ نه وه کانی مان (-کرده) هُم ئهوان هی اَلْبَاقِينَ مابوونه وه (۷۷) وَتَرَكْنَا و به جیمان هیشت عَلَيْهِ له سه ری فِي له

الْآخِرِينَ دوايينه کان (۷۸) سَلَّمَ ناشتی و ئارامی بیت عَلٰی له سه ر نُوحٍ پيغه مبه ر نوح فِي له اَلْعَالَمِينَ جیهانیان (۷۹)

إِنَّا به دڼيايې ئيمه كَذَلِكْ ئاوا نَجَزِي پاداشت ده دینه وه اَلْمُحْسِنِينَ چاکه کاره کان (۸۰) إِنَّهُ به دڼيايې ئه و مِنْ له

عِبَادِنَا بهنده - اَلْمُؤْمِنِينَ برواداره کان (-ئيمه یه) (۸۱) ثُمَّ پاشان اَغْرَقْنَا ژیر ئاو و مانخستن و خنکاندمان اَلْآخِرِينَ ئه وامي تر

(۸۲) وَإِنَّ و به دڼيايې مِنْ له شَيْعَتِهِ کومه لی ئه و لِابْرَهِيمَ ئیبراهیمه ئیبراهیم (۸۳) إِذْ که جَاءَ هیئای بؤ

رَبُّهُ په روه ردگاری خوئی بِقَلْبٍ ذَلِیکِ سَلِیمَ ساغ و سه لامه ت (۸۴) إِذْ کاتی که قَالَ گوئی لِأُیُّسَى به باوکی

وَقَوْمِهِ و قه و مه کهی مَاذَا چی تَعْبُدُونَ ده یپه رستن ئیوه (۸۵) أَتُنْفَكُوا به درؤ هه لبه سترای اِلَهِةَ په رستراو و خودایانیک

دُون جگه له اَللهُ الله (تان) تُرِيدُونَ ده ویت (۸۶) فَمَا جا چییه ظَنُّكُمْ گومانی ئیوه بِرَبِّ به په روه ردگاری اَلْعَالَمِينَ جیهانیان

(۸۷) فَنَظَرَ ئه وسا سهیری کرد و راما نَظَرَةً رامانیک فِي له اَلتَّجُومَ ئه ستیره کان (۸۸) فَقَالَ ئیتر گوئی إِنِّي به دڼيايې من

سَقِيمٌ ده رده دارم (۸۹) فَتَوَلَّوْا ئیتر پشتیانکرد عَنْهُ لِيْ مُدْبِرِينَ دوا به دواوه (۹۰) فَرَاغَ جا به کړی چوو اِلٰی بؤ لای

اِلهٰتِهِمْ بت و په رستراوه کانیان فَقَالَ ئه وسا گوئی اَلَا تَأْكُلُونَ ئه ری (شتی) ناخوڼ؟ (۹۱) مَا لَكُمْ ئه وه چیتانه بؤ

لَا تَسْطِقُونَ نادوین و نوته فتان نای (۹۲) فَرَاغَ جا به کړی چوو (کهوته) عَلَيْهِمْ سهریان ضَرْبًا به لیدان و کوتانیک

بِالْإِيمَانِ به راسته‌ی (۹۳) فَأَقْبَلُوا ئیت‌هاتن و روویانکردی إِلَیْهِ بۆ لای ئەو یَزْفُون خیرا خیراییان ده‌کرد (۹۴) قَالَ گوئی

أَتَعْبُدُونَ ئایا ده‌پهرستن مَا تَخْتُون ئەوه‌ی خوټان دای ده‌تاشن (۹۵) وَاللّٰهُ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ئیوه‌ی دروستکردوه وَمَا و هه‌رجی

تَعْمَلُونَ کار و کرده‌وه‌یه‌ک ئیوه‌یه‌ک (۹۶) قَالُوا گوئیان أَبْنَا دروست بکه‌ن لَهُ بۆی بَنِينَا بونیاد و دروستکراوێک

فَالْقَوُّه ئیت‌هه‌لی بده‌نه فِي ناو الْحَجِّم دۆزه‌خ (۹۷) فَأَرَادُوا جا ئەوان ویستیان بِهِ بۆی كَيْدًا پیلانێک

جَعَلْنَاهُمْ ئەوه‌بوو ئەوانمانکرده الْأَسْفَلِينَ ژیرژێرکه‌وتوه‌کان (۹۸) وَقَالَ و گوئی إِنِّي به‌دنیایی من ذَاهِب رۆیشتوو م

إِلَى بۆلای رَبِّي په‌روه‌ردیگارم سَيِّدِينَ به‌دنیایی ئەو رێنموونیم ده‌کات (۹۹) رَبِّ په‌روه‌ردیگار و خاوه‌نی من هَبْ به‌خشه

لِي پێم مِنْ له الْأَصْلَحِينَ چاکه‌کان (۱۰۰) فَبَشِّرْهُ ئیت‌ر مزگینیمان دایْ بِعِلْمٍ به‌کورێکی حَلِيم زۆر هێمن و له‌سه‌رخۆ

(۱۰۱) فَلَمَّا کَاتِي بَلَّغْ پێراگه‌یشت مَعَهُ له‌گه‌ل ئەو أَلْسِنِي به‌هات و چوون و هه‌ولدان قَالَ گوئی يٰبَنِي ئەه‌ی کورێ خۆم

إِنِّي به‌دنیایی من أَرَى ده‌بینم فِي له أَلَمًا خه‌وی أَنِّي که‌وا من أَذْبَحُ سهرت ده‌برم فَانْظُرْ جا سه‌یرکه‌ و (بیریکه‌وه)

مَاذَا چی تَرَى ده‌بینی تُو قَالَ گوئی يٰأَبَتُ ئەو باوکه أَفْعَلْ - مَا تَوَمَّر ئەوه‌ی فه‌رمانت پێده‌کریت (-جێبه‌جێ بکه‌)

سَتَجِدُنِي به‌راستی من ده‌بینی إِنْ ئەگه‌ر شَاءَ - أَللّٰهُ خودا - ویستبى مِنْ له الصَّابِرِينَ ئارامگره‌کان (۱۰۲) فَلَمَّا جاکاتی

أَسْلَمًا هه‌ردوکیان ملکه‌چ بوون وَتَلَّهِ و خسته‌یه الْجَبِين سهر نیوچاوانی (۱۰۳) وَنَدَيْتُهُ و بانگمانکرد أَن که

يٰأَبْرَاهِيم ئەه‌ی ئیبراهیم (۱۰۴) قَدْ به‌دنیایی صَدَقْتَ به‌راستت دانا و باوه‌رتکرد به أَلْرُءِيَا خه‌ونه‌که

إِنَّا به‌دنیایی ، به‌راستی ئێمه كَذَلِك ئاوا نَجَزِي پاداشت ده‌ده‌ینه‌وه الْمُحْسِنِينَ چاکه‌کاره‌کان (۱۰۵) إِنْ به‌دنیایی

هَذَا ئەوه‌یه هُو هه‌رخۆی أَلْبَلَاؤُ به‌لا و تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی أَلْمَبِين رۆن و ئاشکرایه (۱۰۶) وَفَدَيْتُهُ و قوربانیمانکرد بۆی

بِذَنْج به‌سه‌رپراوێک (به‌رانیک) ی عَظِيم زۆر گه‌وره و مه‌زن (۱۰۷) وَتَرَكْنَا و به‌جێمان هێشت عَلَيْهِ له‌سه‌ری فِي له

الْآخِرِينَ دوایینه‌کان (باس و خواسی چاکی و پاکی وی) (۱۰۸) سَلَّمَ ئاشتی و ئارامی بێت عَلَى له‌سه‌ر إِبْرَاهِيم پێغه‌مبه‌ر ئیبراهیم

الْمُخْلِصِينَ پاكراو و رزگارکراوه کان (۱۲۸) وَتَرَكَّا و به جیمان هیشت عَلَیْهِ به سه ری ، له سه ری فِي له ، له ناو

الْآخِرِينَ دوایینه کان (۱۲۹) سَلَّمَ ناشتی و ئارامی بیټ عَلَیْ له سه ر إِنْ ئال و به یتی یَاسِین یاسین (۱۳۰)

إِنَّا به دُنْیایی ، به راستی ئیمه کَذَلِکْ ئاوا نَجَزِی پاداشت ده دینه وه ، سزاده دین الْمُحْسِنِينَ چاکه کاره کان (۱۳۱)

إِنَّهُ به دُنْیایی ئه وه مِنْ له عِبَادِنَا به نده کانی ئیمه الْمُؤْمِنِينَ بروداره کان (۱۳۲) وَإِنْ و به دُنْیایی لُوطًا پیغه مبه ر لووط

لَمِنْ هه ر له الْمُرْسَلِينَ نیردراو و په یامبه ره کان (۱۳۳) إِذْ که نَجَّیْنَهُ ئه ومان ده ربا زکرد وَأَهْلَهُ له گهل کهس و کاره که ی

أَجْمَعِينَ گشتیان (۱۳۴) إِلَّا جگه له عَجُوزًا پیریزنیک فِي له ، له ناو الْغَیْرِينَ به جیمه وان (۱۳۵) ثُمَّ پاشان

دَمَرْنَا ته فروتونا ما نکرد الْآخِرِينَ ئه وانه ی دیکه (۱۳۶) وَإِنِّکُمْ و به دُنْیایی ئیه لَتَمُوتُنَّ هه ر تیده په رن عَلَیْهِم به سه ریاندا

مُصْبِحِينَ به ره به یانیان (۱۳۷) وَبِالْأَيْلِ و به شه وانیش أَفَلَا تَعْقِلُونَ ئایا تینا گهن و پینا گهن (۱۳۸) وَإِنْ و به دُنْیایی

يُونُسَ یونس لَمِنْ هه ر له الْمُرْسَلِينَ نیردراو و په یامبه رانه (۱۳۹) إِذْ کاتی که أَبَقَ هه لات و راپکرد إِلَى بُو ، بُولَی

الْفُلْکَ که شتیهِ الْمَشْحُونُ بارکراوه که (۱۴۰) فَسَاهَمَ جا به شدار بوو له تیرو پشکه که فَکَانَ ئیتر- مِنْ له

الْمُدْحَضِينَ دُوراهه کان-(بوو) (۱۴۱) فَالْتَقَمَهُ ئه وه بوو قووتی دا الْحَوْتَ حووته که وَهُوَ له و کاته ی ئه و-

مِلِّمٌ گله ی لیکراو-(بوو) (۱۴۲) فَلَوْلَا ئه گهر - أَنَّهُ به راستی ئه و کَانَ -- مِنْ له الْمُسَبِّحِينَ ته سبیح کاران -نه--بووا

(۱۴۳) لَلْبَثِ ئه وه به دُنْیایی ده مایه وه فِي له ، له ناو بَطْنِهِ سکی إِلَى هه تا یَوْمَ ئه و رَوْژهی یَبْعَثُونَ زیندووده کرانه وه

(۱۴۴) فَبَدَّنَهُ جا فریماندا بِالْعَرَاءِ له چولایی وَهُوَ و ئه ویش سَقِیمٌ نه خوش بوو وه ک فروجیکی بې په ر (۱۴۵)

وَأَنْبَتْنَا و رواندمان عَلَیْهِ به سه ری ، له سه ری شَجَرَةً دار و دره ختی مِّنْ له یَقْطِیْنِ کودی زهر د (۱۴۶) وَأَرْسَلْنَاهُ و هه ناردمان

إِلَى بُو ، بُولَی مِائَةً سه د أَلْفٍ هه زاری أَوْ یان یَزِيدُونَ زیاتر ده بوون (۱۴۷) فَأَمْنَا ئیتر پروایان هینا

فَتَعْنَمُ ئینجا ئیمه ئه وانمان ژياند وراپانبویرد إِلَى هه تا حِينَ ماوه یه ک (۱۴۸) فَاسْتَفْتِهِمْ جا پرسایان لیکه

الرَّبِّكَ ثَايَا بُو پِهروه رديگارت هه يه **الْبَنَات كُچَان وَلَهُمْ** و بُوخوْشيان **الْبَنُون كُورَان؟** (١٤٩) **أُم يَان خَلَقْنَا** -

الْمَلِكَةِ فريشته كانمان - دروستكردوه **إِنَّمَا مَي وَهُمْ** و ئهوان يش **شُهُودُن** ئاماده و شايهت ن (١٥٠) **أَلَا** دهزانن

إِنَّهُمْ به دُنياي ئهوان **مَنْ** له **إِفْكِهِمْ** درو و هه لَبه ستر اويان **لَيَقُولُون** هه ر ده لَين (١٥١) **وَلَدَ** - **اللَّهُ** خودا - منالئ بوو

وَأَنَّهُمْ و به راستئ ئهوان **لَكَذِبُونَ** هه ر درو ده كه ن و دروْزنن (١٥٢) **أَصْطَفَى** ثا يا هه لَبه ئا ر دووه؟! **الْبَنَات كُچَان عَلَيَّ** به سه ر

الْبَنِين كُورَان (١٥٣) **مَا لَكُمْ** ئه وه چي تانه؟ **كَيْفَ** چوْن **تَحْكُمُون** بريار ده ده ن (١٥٤)

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ثا يا بيرنا كه نه وه و په ند وه ر نا گرن (١٥٥) **أُم يَان لَكُمْ** هه تانه **سُلْطَنٌ** به لگه و ده سه لَاقئ **مُبِينٌ** ديار و ئا شكرا

(١٥٦) **فَأَتُوا** ده بَينن **بِكُتُبِكُمْ** نو سرا وه كه تان **إِنْ** ئه گه ر **كُنْتُمْ** ئيوه - **صَادِقِينَ** راستگو - بوون (١٥٧) **وَجَعَلُوا** داياننا

بَيْنَهُ نيوان ئه و **وَبَيْنَ** و نيوان **الْجَنَّةِ** جنوكان **نَسَبًا** په يوه ندي خيْزاني **وَلَقَدْ** و بيگومان **عَلَيْتَ** - **الْجَنَّةِ** جنو كه كان - زانيويان

إِنَّهُمْ كه به دُنياي ئهوان **لَمُحْضَرُونَ** هه ر ئاماده ده كرَين (١٥٨) **سُبْحَنَ** پاكي و بيگه ردي بُو **اللَّهُ** خودا **عَمَّا** له وه ي

يَصِفُونَ ئهوان وه سفئ ده كه ن (١٥٩) **إِلَّا** جگه له **عِبَادَ** به نده كاني **اللَّهُ** خودا **الْمُخْلِصِينَ** پا كرا و و رزگار كرا وه كان (١٦٠)

فَإِنَّكُمْ به راستئ ئيوه **وَمَا** و ئه وه ي **تَعْبُدُونَ** ئيوه ده يپه رستن (١٦١) **مَا** - **أَنْتُمْ** ئيوه **عَلَيْهِ** له سه ري

بِفَتْنَيْنِ مه فتون و گومرا - نا كه ن (١٦٢) **إِلَّا** مه گه ر **مَنْ** ئه و كه سه ي **هُوَ** خو ي **صَالٌ** ده چي ت و ده گات بُو **الْجَحِيمِ** دوزه خ

(١٦٣) **وَمَا** و نيه **مِنَّا** له ئيمه وه **إِلَّا** ئيلا **لَهُ** بو ي هه يه **مَقَامٌ** جي ي و پا يه كي **مَعْلُومٌ** زانرا ي ديار ي كرا و (١٦٤)

وَأَنَّا و به دُنياي ئيمه **لَنَحْنُ** هه ر خوْمانين **الصَّافُونَ** ريز گرتوه كان (١٦٥) **وَأَنَّا** و به دُنياي **لَنَحْنُ** هه ر ئيمه ين

الْمُسْبِحُونَ ته سبيح كا ره كان (١٦٦) **وَأَن** و هه ر چه ند **كَانُوا** ئهوان پيشان **لَيَقُولُون** هه ر ده يانگو ت (١٦٧) **لَوْ** ئه گه ر

أَنْ به راستئ **عِنْدَنَا** لامان هه با **ذِكْرًا** باس و خواسي ك كي تا بي ك **مِنْ** له **الْأَوَّلِينَ** پيشينه كان (١٦٨)

لَكَّا به دُنياي ئيمه ده بووينه **عِبَادَ** به نده ي **اللَّهُ** خودا **الْمُخْلِصِينَ** ئه وانه ي پا كرا و و رزگار كرا و (١٦٩)

فَكَفَرُوا جَا بَرَوِيَان نَه هِيْنَا وَ كُوفِرِيَان كَرْد بِه يِي فَسَوْفَ ئِيْتَر لَه دَاهَاتوو يِعْلُون دَه زَانَن (١٧٠) وَلَقَدْ وَ بَه دُنْيَايِي

سَبَقَتْ پِيَشْتَر - كَلِمَتْنَا وَتَه وَ بَه ئِيْنِي ئِيْمَه - دَه رُچووبوو لِعِبَادِنَا بُو بَه نَدَه كَان ئِيْمَه ي الْمُرْسَلِينَ نِيْرْدِرَاو وَ پَه يَامْبَه رَه كَان (١٧١)

إِنَّهُمْ بَه دُنْيَايِي ئَهْوَان هَم هَر خَوِيَان الْمَنْصُورُونَ سَه رَخِرَاو وَ سَه رَكَه وَتوون (١٧٢) وَإِنَّ وَ بِيْگُومَان جُنْدَنَا سَه رِبَازَه كَانْمَان

هَم هَر خَوِيَانن الْغَلْبُونَ سَه رَكَه وَتوون (١٧٣) قَتُولَ جَا پِشْت هَه لَكَه عَنْهُمْ لِيْيَان حَتَّى تَاكو حِينَ مَوَه يَه ك (١٧٤)

وَأَبْصَرَهُمْ وَ تَه مَاشَايَان بَكَه وَ بِيَانْبِيْنَه فَسَوْفَ جَا لَه دَاهَاتوو يَبْصُرُون ئَهْوَان دَه بِيْنَن (١٧٥)

أَفِعْدَانِيَا ئَايَا لَه هَاتِي عَه زَاب وَ ئَه شَكَه نَجَه دَانِي ئِيْمَه يَسْتَعِجْلُونَ ئَهْوَان پَه لَه پَه ل دَه كَه ن وَدَه ئِيْن بَا بِيْت (١٧٦) فَإِذَا جَاكَاتِي

نَزَلَ دَابَه زِي بِسَاحَتِهِمْ لَه گُورَه پَانِي ئَهْوَان فَسَاءَ جَا يَه كَجَار خِرَآپ بُو صَبَاحَ بَه رِبَه يَانِي الْمُنْذِرِينَ تَرَسِيْتِرَاوَان وَ بِيْدَارَكِرَاوَه كَان

(١٧٧) وَتَوَلَّى وَ پِشْت هَه لَكَه عَنْهُمْ لِيْيَان حَتَّى تَاكو حِينَ مَوَه يَه ك (١٧٨) وَأَبْصَرَ وَ بِيْنَه وَ تَه مَاشَا بَكَه

فَسَوْفَ ئَهْوَان لَه دَاهَاتوو يَبْصُرُون دَه بِيْنَن (١٧٩) سُبْحَنَ پَاكِي وَ بِيْگَه رَدِي بُو رَبِّكَ پَه رَوَه رَدِيْگَارَت

رَبِّ پَه رَوَه رَدِيْگَار وَ خَاوَه نِي الْعِزَّةَ دَه سَه لَاقِي بَالَا وَلَه بِن نَه هَاتوو عَمَّا لَهْوَه يَصْفُون ئَهْوَان وَهَسْفِي دَه كَه ن (١٨٠)

وَسَلَّمَ وَ سَه لَام عَلَى لَه سَه ر الْمُرْسَلِينَ نِيْرْدِرَاو وَ پَه يَامْبَه رَه كَان (١٨١) وَالْحَمْدُ وَ هَه مَوُو سَوَپَاس وَ سَتَايِشِي لِّلَّهِ هَه ر بُو خَوْدَاي

رَبِّ پَه رَوَه رَدِيْگَار وَ خَاوَه نِي الْعَالَمِينَ جِيْهَانِيَان (١٨٢)